

ת"ד 808/08/10 - שלום שי סעיד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 808-08-10 מדינת ישראל נ' סעיד
תיק חיצוני: 20-806/2009

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מבקשים	שלום שי סעיד
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין.

1. נגד המבקש (להלן: **הנאשם**) הוגש כתב אישום המייחס לו בין היתר עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש וגרם חבלה של ממש. ביום 21.12.10 התקיים דיון בתיק. התביעה הצהירה כי הנאשם יודע או אמור לדעת על קיום הדיון על פי הרישומים בידה. בית המשפט הרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום תוך שהוא קובע כי התרשם "ברמה גבוהה מאוד של הסתברות" כי הנאשם יודע על הדיון בעניינו. בגזר הדין הוטלו על הנאשם בין היתר 8 שנות פסילה, 10,000 ₪ קנס.

2. הנאשם הגיש בקשה לביטול פסק הדין. לטענתו, לא בית המשפט ולא התביעה ידעו אם זומן כדין ובכל מקרה לא הוצג לבית המשפט אישור מסירה כדין. עוד נאמר כי העונש שהוטל בגזר הדין אינו מידתי ומסב לנאשם עיוות דין.

3. בתגובתה טוענת התביעה כי הנאשם נשפט לאחר בדיקה מעמיקה של בית המשפט ואין כל פגם בהליך או עילה לביטול פסק הדין.

דין

4. ספק אם עמדת התביעה לפיה לא נפל פגם בהליך יכולה לעמוד במבחן הביקורת. כאמור, הן לתביעה והן לבית המשפט לא הייתה וודאות בדבר הזמנת הנאשם כדין אלא רק הערכה בדרגה זו או אחרת. כך או כך וודאות בדבר הזמנתו, כמתחייב לצורך שפיטת הנאשם בהיעדר, לא הייתה כאן. זאת ועוד: סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לבית המשפט לשפוט נאשם בהיעדרו בעבירות "... לפי פקודת התעבורה או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי.. **שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש**". בעניינו עולה מכתב האישום כי נגרמה חבלה של ממש כך

עמוד 1

שספק אם היה מקום לשפוט את הנאשם בהיעדרו גם בהינתן הזמנה כדיון. על כך יש להוסיף כי על פני הדברים ספק אם העונש שהוטל על הנאשם הינו מידתי וזאת גם בהתחשב בכך שבית המשפט נדרש, ככל הנראה, להכביד ברכיבי הענישה שהיה בסמכותו להשית על מנת לאזן היעדר רכיבי ענישה שאותם לא היה יכול להשית עקב אי התייצבות הנאשם, היינו מאסר מותנה או מאסר בפועל.

5. מהאמור עד כה עולה לכאורה מסקנה כי יש לבטל את פסק הדין ולתת לנאשם את יומו בבית המשפט. ואולם, סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי בקשת נאשם לבטל פסק דין שניתן שלא בפניו תוגש תוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין לנאשם. הצדדים לא התייחסו בטיעונם לצורך בהארכת מועד להגשת בקשה זו ובכלל למועד בו נוגע לנאשם על פסק הדין. הנאשם אף לא טרח לצרף תצהיר המאמת את העובדות המשמשות יסוד לבקשה וממילא לא כלל בבקשה כל פרט בדבר המועד בו נודע לו על פסק הדין. אציין כי קשה להניח, בלשון המעטה, כי פסק דין שניתן בשלהי שנת 2010 נועד לנאשם רק בשנת 2016 וזאת בשים לב לקנס הגבוה ולפסילה הממושכת שהוטלה על הנאשם. מאידך, אין לפני ראייה פוזיטיבית בעניין זה לכאן או לכאן ובהיעדר ראייה ברורה בעניין זה ספק אם נכון למנוע מן הנאשם את יומו בבית המשפט.

6. לאור כל האמור לעיל מצאתי לבטל את פסק הדין בכפוף לכך שהנאשם ישלם הוצאות בסך ₪ 1500 לאוצר המדינה וזאת עד 15.8.16. בכפוף לביצוע תשלום כאמור, יבוטל פסק הדין ויקבע מועד להקראה.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשע"ו, 06 יוני 2016, בהעדר הצדדים.